The Boulevard of Broken Dreams (Bulwar Połamanych Marzeń)

"Boulevard of Broken Dreams" jest przebojem z roku 1933, napisanym przez Ala Dubina (słowa)i Harry Warrena (melodia) a umiejscowionym w Paryżu. Utwór ten pojawił się w filmie „Moulin Rouge" z 1934 roku, gdzie zaśpiewała go Constance Bennett. Jednak Bennet nie nagrała go nigdy na płycie. Oryginalne pierwsze nagranie nastąpiło już 31 października 1933 w wytwórni Brunswick w Chicago, przed nakręceniem filmu. Wykonawcami byli Deane Janis i Hal Kemp's Orchestra. Mimo, że wielu później nagrywało "Boulevard of Broken Dreams" (w tym Bing Crosby w 1944) ta piosenka jest mocno identyfikowana z Tony Bennettem. Faktem jest, że jego demo usłyszał Mitch Miller (producent płytowy) i od razu zaproponował podpisanie kontraktu z Columbia Records.

The Boulevard of Broken Dreams

Melancholijna i zapadająca w pamięć melodia została skomponowana przez niedocenianego Harry Warrena, który ma w dorobku więcej hitowych utworów filmowych niż bardzo uznany Irving Berlin i był dobry zarówno w utworach instrumentalnych jak i wokalnych.

Constance Bennett

Harry Warren (1893 –1981) był pierwszym ważnym amerykańskim muzykiem, który tworzył przede wszystkim dla filmu. Był nominowany do Nagrody Akademii za Najlepszą Piosenkę jedenaście razy i trzy razy otrzymał Oscara - za kompozycje “Lullaby of Broadway”, “You’ll Never Know” i “On the Atchison, Topeka and the Santa Fe”. Napisał muzykę do pierwszego hitu filmowego – musicalu “42nd Street”, w choreografii Busby Berkeley’a, który potem współpracował przy wielu filmach muzycznych.

Harry Warren

Warren urodził się jako Salvatore Antonio Guaragna, jedno z jedenastu dzieci włoskich imigrantów. Dorastał w dzielnicy Nowego Jorku – Brooklynie. Dosyć wcześnie ojciec zmienił nazwisko na Warren. Warren wcześnie wykazał zdolności i zainteresowanie muzyką. Zawłaszczył akordeon ojca i sam nauczył się biegle na nim grać. Gdy miał 14 lat grał już zawodowo na perkusji a dwa lata później w orkiestrze swego ojca chrzestnego odbył pierwszy karnawałowy tour. Wkrótce nauczył się samodzielnie gry na pianinie i w 1915 roku dostał pracę w Vitagraph Motion Picture Studios. Wykonywał tam wiele różnych prac, niekoniecznie związanych z grą na pianinie. Na pianinie za to grywał w kinach jako tapper, czyli akompaniator do filmów niemych. W 1918 roku wstąpił do Marynarki Wojennej i tam zaczął pisać piosenki.

Harry Warren

W latach 1918 – 1981 Warren napisał ponad 800 utworów, z czego ponad 500 zostało nagranych. Większość z nich została napisana dla filmów, w 56 były to całe ścieżki dźwiękowe. W innych filmach umieszczał tylko piosenki , istniejące już lub nowo skomponowane. W sumie jego piosenki były wykonywane w ponad 300 filmach, a 112 z nich w filmach rysunkowych z serii Warner Brothers “Looney Tunes”.

Harry Warren

Z Warner Brothers współpracę rozpoczął w 1932 roku w parze z Alem Dubinem przy musicalu “42nd Street” i razem w ciągu następnych sześciu lat napisali kolejne 32 musicale.

Harry Warren & Al Dubin

Alexander "Al" Dubin (1891 - 1945) pochodził z rodziny rosyjskich Żydów, która przez Szwajcarię przyjechała do Ameryki, gdy miał dwa lata. Dorastał w Filadelfii. Gdy dorósł pojawił się w Nowym Jorku, gdzie znalazł pracę na sławnej Tin Pan Alley jako tekściarz i kompozytor. Podczas I Wojny Światowej służył w wojsku.

Tonny Bennett, 1950

Dubin był cenionym twórcą tekstów dla sztuk, musicali i shows na Broadwayu. Zasługi tam poczynione przyniosły mu awans do Songwriters Hall of Fame. Chyba najsławniejszyn jego dziełem był film "42nd Street". Inne jego znane filmy to "Footlight Parade" oraz pięć filmów z serii "Gold Diggers". Spośród prac dla Warren Brothers napisanych z Warrenem aż 60 utworów stało się przebojami. W 1981 roku producent David Merrickand zaadaptował film "42nd Street" na musical wystawiony na Broadwayu, który uzyskał nagrodę The Tony Award for Best Musical.

Connie Boswell, singel 1934